

Lucy Stevenson Ewell
(Gebaseerd op een waargebeurd verhaal)

Dit verhaal speelde zich af in Nicaragua.

Vanessa nam afscheid van mama en ging het kerkgebouw binnen. Een paar van haar vriendinnetjes waren er al! Ze vond jeugdwerkactiviteiten te gek.

Zuster Fonseca was een knutseltafel aan het klaarzetten. Er lagen linten, gekleurde touwtjes en stickers op. Vanessa stond te popelen om te horen wat ze zouden maken!

Na het gebed gaf zuster Fonseca wat instructies. 'Vandaag gaan we cadeautasjes maken. Je kunt ze geven aan iemand die je graag hebt.' Ze gaf ieder kind een bruin papieren tasje.

Vanessa zag het helemaal zitten. Ze koos als sticker een geel hart en plakte die op de voorkant van het tasje.

Daarna vouwde Vanessa een stuk karton in twee om een kaartje te maken. 'Jij bent een kind van God', schreef ze erop. Ze tekende er een heleboel sterretjes en hartjes op.

Zuster Lopez deelde wat koekjes en cupcakes uit om in de tasjes te stoppen. Vanessa stopte het kaartje er ook in. Perfect!

Even later kwam mama haar ophalen. 'Kijk!' Vanessa liet haar tasje aan mama zien. 'Dit is voor een bijzonder iemand.'

'Wat mooi!' zei mama. 'Aan wie ga je het geven?' 'Ik weet het niet', zei Vanessa. 'Ik wil het geven aan iemand die liefde nodig heeft.' Toen kreeg Vanessa een idee. 'Zullen we een eindje wandelen om iemand te zoeken?'

'Goed idee', zei mama. 'Kom op!'

Vanessa hield mama's hand vast en droeg haar tasje vol liefde in haar andere hand. Ze sloegen een rustige straat in. *Misschien heeft iemand hier liefde nodig*, dacht Vanessa.

Maar na een tijdje begon Vanessa te fronsen. Er was niemand te zien!

'Laten we hier eens kijken.' Mama ging met Vanessa naar een andere straat. Maar weer was er niemand te zien.

Vanessa zuchtte. 'Wat nu?' vroeg ze.

'Misschien moet je stilletjes een gebedje zeggen,' zei mama. 'Vraag je hemelse Vader om je naar iemand te leiden die je kunt helpen.'

Ze sloegen nog een straat in en Vanessa bad stilletjes. *Hemelse Vader, help me alstublieft om iemand te vinden die wat liefde nodig heeft.*

Een paar minuten later zag Vanessa een jongetje op de stoep.

Er verscheen een brede glimlach op haar gezicht. 'Hoi', zei ze tegen hem. 'Dit is voor jou.' Ze stak het tasje uit.

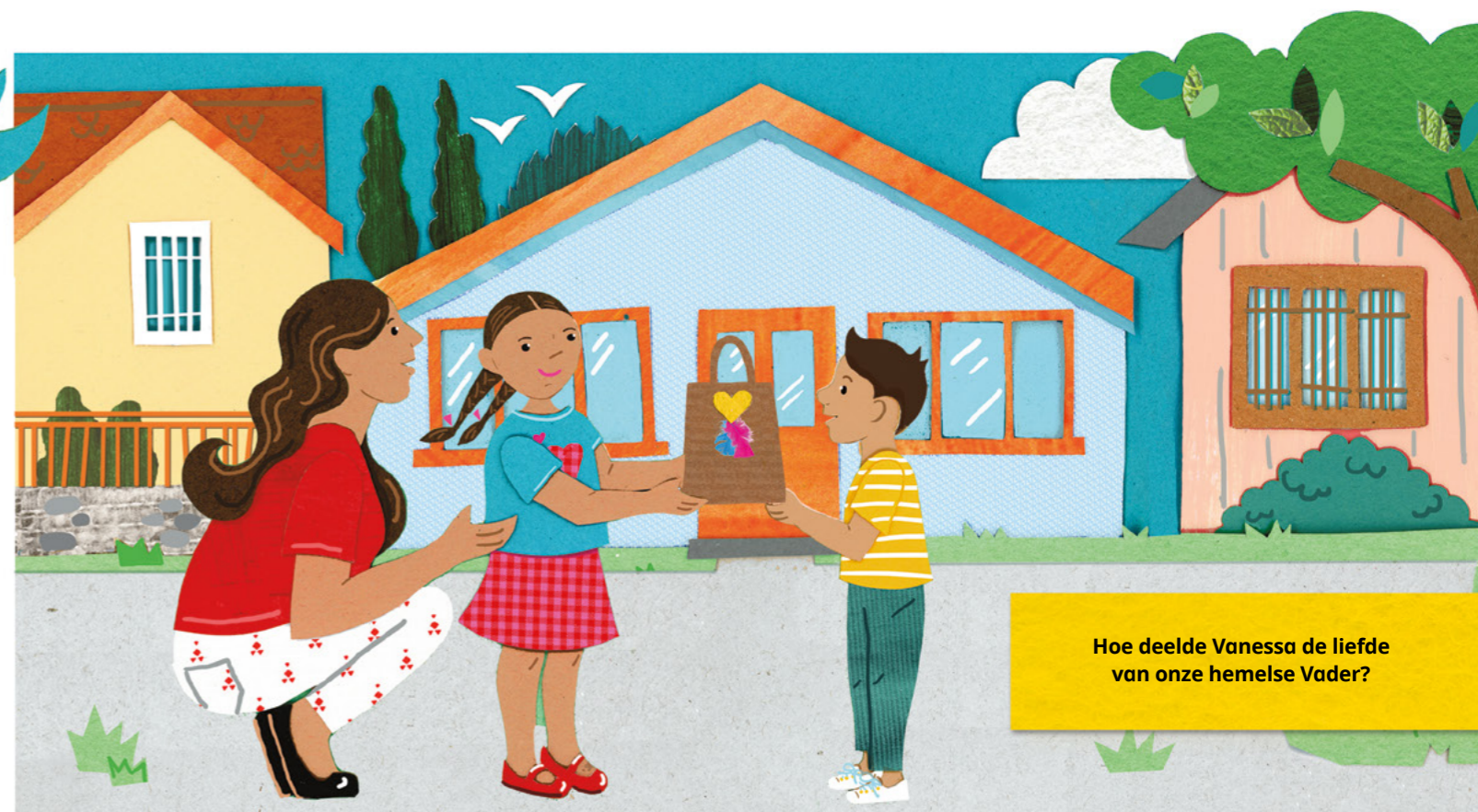
De jongen keek verbaasd.

'Het is oké. Pak het maar', zei mama zachtjes.

Langzaam stak de jongen zijn hand uit en pakte het tasje. Hij kreeg een grote glimlach op zijn gezicht.

'Ik heb het met veel liefde voor jou gemaakt', zei Vanessa.

Vanessa was blij toen ze de jongen naar huis zag rennen. Ze wist dat hij in de ogen van onze hemelse Vader bijzonder was. ●

ILLUSTRATIES: VICKY SCOTT

Hoe deelde Vanessa de liefde van onze hemelse Vader?